

Zarys historii DYDAKTYKI GEOGRAFII w Uniwersytecie Warszawskim

W ramach Instytutu Geograficznego na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi (który istniał od 1952 r.); pod adresem: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 30

- 1951 r. Powstała *Pracownia Metodyki Nauczania Geografii* – jej twórcą oraz kierownikiem do 1968 r. był prof. Gustaw Wuttke, uznawany przez dydaktyków geografii za jednego z Mistrzów w tej dziedzinie.
- 1968 r. Po przejściu prof. G. Wuttkego na emeryturę w 1968 r. kierownikiem tej jednostki został dr Konrad Świerczyński.

W ramach Instytutu Geografii Uniwersytetu Warszawskiego (od 1969 r. do 1977 r.)

- 1973 r. *Pracownia Metodyki Nauczania Geografii* otrzymuje rangę *Zakładu Metodyki Nauczania Geografii*; jej kierownikiem do 1974 r. pozostał nadal dr Konrad Świerczyński. Po jego śmierci (1974 r.) pracownię przekształcono w *Zakład Metodyki Nauczania Geografii* (jego kierownictwo objęła dr Beniamina Tchórzewska). Następnie, w latach 1974-1977 jego kuratorem został prof. dr hab. Stanisław Otok.

W ramach Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych (od 1977 r. do 2018 r.)

- 1977-1985 *Zakład Metodyki Nauczania Geografii* zmienił nazwę na *Zakład Dydaktyki Geografii*, a jego kuratorem został prof. Jerzy Kondracki. Zakład ten istniał jako samodzielna jednostka poza strukturą instytutową Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych. W latach 1979-1985 jego kuratorem został doc. dr Witold Kusiński.
- 1985 r. W roku tym ponownie dokonano zmiany nazwy z *Zakładu Dydaktyki Geografii na Zakład Dydaktyki Geografii i Krajoznawstwa*. Włączono go wówczas do Instytutu Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Regionalnej. Jego kierownictwo objęła (do 2003 r.) doc. dr hab. Alicja Krzymowska-Kostrowicka.
- 2003 r. Kuratorem Zakładu Dydaktyki Geografii i Krajoznawstwa został prof. dr hab. Florian Plit. Zakład przeniesiono do Instytutu Krajów Rozwijających się. W roku 2006 nastąpiła reorganizacja Wydziału, a w jej wyniku powstała *Katedra Dydaktyki Geografii i Krajoznawstwa*, której kierownikiem został prof. dr hab. Florian Plit. Przedmiotem zainteresowań badawczych pracowników Katedry Dydaktyki Geografii i Krajoznawstwa (której nazwę zmieniono wkrótce na: Katedrę Dydaktyki Geografii i Edukacji Regionalnej) były wówczas takie aspekty nauczania geografii jak np.: standardy i metody kształcenia, ewaluacja programów nauczania, metodyka szkolnych zajęć terenowych, a także zróżnicowanie oraz tożsamość krajobrazów kulturowych w Polsce.
- 2013 r. Katedra Dydaktyki Geografii i Edukacji Regionalnej przestała istnieć, w związku z przejściem na emeryturę jej kierownika, prof. dr hab. F. Plita, a zespół jej pracowników wszedł w skład Zakładu Geografii Miast i Gospodarki Przestrzennej. Niestety, przerwana została tym samym ciągłość strukturalna.
- 2013-2017 Od 2013 r. kształcenie studentów przygotowujące ich do zawodu nauczyciela odbywało się na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych w ramach tzw. Bloku Pedagogicznego. Za jego realizację odpowiadały: dr hab. Joanna Angiel (pełnomocnik Dziekana ds. Bloku Pedagogicznego w latach: 2013/2014 oraz 2016-2018) oraz dr Alina Awramiuk-Godun (pełnomocnik Dziekana w latach 2014/2015 i 2015/2016). Zainteresowania badawcze zespołu koncentrują się na nurcie geografii humanistycznej w aspekcie szkolnej edukacji geograficznej, edukacji geograficznej w ujęciu aksjologicznym, geografii percepcji, w tym miejsc zamieszkania uczniów oraz tożsamości krajobrazów kulturowych.
- 1.X.2017 r. Dziekan WGSR UW powołał nową jednostkę – *Pracownię Edukacji Geograficznej*. Jej kierownikiem została dr Bożena Kicińska (dawniej kierownik Mazowieckiego Obserwatorium Geograficznego w Murzynowie. W PEG pracują: dr hab. Joanna Angiel oraz dr Alina Awramiuk-Godun.

Materiały źródłowe:

A. Richling, "90 lat geografii w Uniwersytecie Warszawskim", Prace i Studia Geograficzne, t. 40, WGSR UW, Warszawa, 2008.

Opracowanie: dr Jadwiga Tomalkiewicz, dr hab. Joanna Angiel; Warszawa, 16.02.2018 r.